

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **T. S.,**
bytem ,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 7. 12. 2022, č. j. MD-37611/2022-160/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j. MD-37611/2022-160/3, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen “správní orgán I. stupně”) ze dne 19. 8. 2022, č. j. MHMP 1469345/2022/Vol, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z porušení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen “zákon o silničním provozu”) za naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což byla žalobkyni podle 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1500 Kč. Žalobkyni byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

2. Žalobkyně v žalobě namítla, že odpovědnost za přestupek zanikla dříve, než byl vydán a jí doručen příkaz vydaný Magistrátem hl. m. Prahy dne 24. 6. 2022 pod č. j. MHMP 1152902/2022/Vol, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku ze dne 22. 6. 2021.
3. Žalovaný poukázal na § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu a uvedl, že doba od zahájení řízení o přestupku řidiče (2. 3. 2022) do zastavení řízení o přestupku řidiče (24. 5. 2022) se do promlčecí doby nezapočítávala, proto byl příkaz vydán v souladu s právními předpisy a k zániku odpovědnosti za přestupek nedošlo.
4. Žalobkyně v replice poukázala na přechodná ustanovení zákona o silničním provozu po novele provedené zákonem č. 365/2021 Sb., s účinností od 1. 1. 2022. Údajný přestupek se měl stát dne 22. 6. 2021. V daném případě se proto § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu nepoužije. Doba od zahájení řízení o přestupku řidiče se započítávala do promlčecí doby, proto byl příkaz vydán v rozporu s právními předpisy, došlo k zániku odpovědnosti za přestupek.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
6. Žalobkyně v žalobě namítla, že odpovědnost za přestupek zanikla dříve, než byl vydán a jí doručen příkaz, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku ze dne 22. 6. 2021. Tuto námitku soud shledal důvodnou.
7. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
8. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
9. Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu účinného do 31. 12. 2021 *za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.*
10. Podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 *za přestupek se uloží pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).*

11. Podle § 29 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) *odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby.*
12. Podle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba činí a) 1 rok, nebo b) 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100000 Kč.*
13. Podle § 31 odst. 1 téhož zákona *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.*
14. Podle § 32 odst. 2 téhož zákona *promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.*
15. Podle § 32 odst. 3 téhož zákona *odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání. Do této doby se nezapočítává doba, po kterou trvala některá ze skutečností podle odstavce 1.*
16. Podle § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1. 1. 2022 *doba, po kterou se v případě uvedeném v § 125f odst. 5 písm. b) vedlo řízení o přestupku řidiče, se nezapočítává do promlčecí doby u přestupku provozovatele vozidla.*
17. Podle § 125g odst. 3 zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1. 1. 2022 *doba, po kterou se vedlo řízení o přestupku provozovatele vozidla, v němž došlo ke zproštění odpovědnosti podle § 125f odst. 6, se nezapočítává do promlčecí doby u přestupku řidiče.*
18. Podle přechodných ustanovení zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1. 1. 2022 (po novele č. 365/ 2021 Sb.) *ustanovení § 125g odst. 2 a 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije na přestupky spáchané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*
19. V předmětné věci došlo ke spáchání přestupku dne 22. 6. 2021, kdy žalobkyně byla následně vyzvána k úhradě částky 600 Kč, na tuto výzvu nereagovala, proto jí byla zaslána výzva k podání vysvětlení. Na tuto výzvu bylo žalobkyní reagováno sdělením, že vozidlo řídila v předmětnou dobu osoba JUDr. X, trvale bytem v Čečensku, doručovací adresa X. Tomu byla následně zaslána výzva k podání vysvětlení. Dne 1. 2. 2022 bylo správnímu orgánu I. st. doručeno údajné doznání od zmíněné osoby s tím, že měl dotyčný v předmětnou dobu řídit vozidlo. Uvedený řidič uvedl jako svou doručovací adresu X. Správní orgán I. st. se na základě této informace obrátil na Policii ČR ohledně prověření pobytu uvedené osoby na území ČR. Dne 11. 2. 2022 byla správnímu orgánu I. st. doručena odpověď s tím, že k dané osobě není evidována žádná pobytová historie, neprochází žádnou evidencí. Usnesením správního orgánu I. st. ze dne 20. 4. 2022, č. j. MHMP 685056/2022/Vol, bylo řízení zastaveno z důvodu, že spáchání skutku nebylo obviněnému prokázáno, bylo konstatováno, že se obviněný

nedostavil k nařízenému ústnímu jednání, kdy jeho osobní přítomnost byla nezbytná. Následně bylo vedeno řízení s žalobkyní jako provozovatelem vozidla. Příkaz o uložení pokuty žalobkyni byl vypraven dne 29. 6. 2022, příkaz byl žalobkyni doručen dne 11. 7. 2022. Proti příkazu podala následně žalobkyně odpor. Následně bylo dne 19. 8. 2022 vydáno rozhodnutí správního orgánu I. st. č. j. MHMP 1469345/2022/Vol, o odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 7. 12. 2022.

20. Důvody zániku odpovědnosti za přestupek jsou upraveny v ust. § 29 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy v případě žalobkyně se konkrétně jedná o situaci dle písm. a) tohoto ustanovení, tedy zánik odpovědnosti za přestupek z důvodu uplynutí promlčecí doby, kdy vzhledem k pokutě ve výši 1 500 Kč šlo o jednoroční promlčecí dobu (§ 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky; § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023). Za výše popsané situace tedy došlo k zániku odpovědnosti žalobkyně za daný přestupek po uplynutí jednoroční promlčecí doby. Nemohlo dojít pouze k přerušení promlčecí doby podle § 32 odst. 2 zákona b) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť příkaz byl v předmětné věci vydán i doručen až po uplynutí jednoroční promlčecí doby.
21. Vzhledem k tomu, že přestupek byl spáchán dne 22. 6. 2021, soud v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 361/2000 Sb. dává za pravdu žalobkyni v tom, že § 125g odst. 2 téhož zákona (ve znění účinném od 1. 1. 2022) nelze v jejím případě použít, neboť přestupek byl spáchán před tímto dnem (22. 6. 2021).
22. Z důvodu zániku odpovědnosti žalobkyně za přestupek z důvodu uplynutí promlčecí doby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v dalším řízení zruší rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a řízení zastaví v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu.
23. Jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může soud výjimečně rozhodnout, že se účastníku náhrada nákladů nepřiznává (§ 60 odst. 7 s. ř. s.). Soud posoudil, zda s ohledem na okolnosti projednávaného případu nejsou dány důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nenáležely, přestože měla ve věci úspěch. K tomu soud poukazuje na závěry žalovaného uvedené v napadeném rozhodnutí opřené o obsah správního spisu, kde žalovaný zmínil, že žalobkyní bylo sděleno, že vozidlo v předmětné době řídil pan JUDr. X, následně obdržel správní orgán I. st. údajné doznání od tohoto řidiče, které však bylo zjevnou obstrukcí ze strany žalobkyně, kdy výzva zasílaná JUDr. X do zahraničí se vrátila jako nedoručená, bylo zjištěno, že taková osoba na území ČR nikdy nepobývala a neměla povolení k pobytu a kdy zároveň zásilka zasílaná JUDr. X na adresu v ČR byla doručena na adresu shodnou s adresou žalobkyně, kam byla po uplynutí úložní doby vhozena do schránky. Soud tyto skutečnosti ve správním spise ověřil a pouze dodává, že adresa údajného řidiče v ČR byla X 12, kdy adresa žalobkyně je X 10, nejednalo se tak o shodnou adresu. Naopak soud doplňuje další skutečnosti vedoucí k závěru o účelovém tvrzení řidiče čečenské státní příslušnosti. Z podání žalobkyně i údajného řidiče je zjevné, že jsou psána jednou rukou, a to rukou žalobkyně. Zároveň jsou prohlášení žalobkyně i „řidiče“ napsána z části na stroji a z části rukou, rukou jsou napsány údaje provozovatele a řidiče, strojem data

správního řízení nebo skutkový stav. Taková kombinace stylů nedává logiku, pokud jej psala jedna osoba, neboť této osobě musela být známa i identita řidiče a provozovatele. Logiku naopak dává závěr, že strojem psaný text byl vytvořen subjektem „pojištění proti pokutám“, který aplikuje obstrukční techniky vedení řízení o dopravních přestupcích, a teprve poté rukou psané údaje napsala žalobkyně. Zjevná obstrukce ve správním řízení směřující k marnému uplynutí prekluzivní lhůty má za následek aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s., proto soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů dle § 60 odst. 7 s. ř. s. (zaplacený soudní poplatek). Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 15. 1. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce